

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/86/EG, med undantag för dess artikel 10, löpte ut den 1 september 2007. När talan väcktes hade svaranden ännu inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet, eller i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

(¹) EUT L 294, s. 32.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-8/09)

(2009/C 69/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och J. Sénéchal)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2006/17/EG av den 8 februari 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG när det gäller vissa tekniska krav för donation, tillvaratagande och kontroll av mänskliga vävnader och celler (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/17/EG löpte ut den 1 november 2006. När denna talan väcktes hade svaranden dock ännu inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet och hade i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

(¹) EUT L 38, s. 40.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-9/09)

(2009/C 69/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och J. Sénéchal)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler (¹), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att genomföra direktiv 2004/23/EG löpte ut den 7 april 2006. När denna talan väcktes hade svaranden ännu inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa direktivet eller hade i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

(¹) EUT L 102, s. 48.

Talan väckt den 12 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Tjeckiska republiken

(Mål C-15/09)

(2009/C 69/47)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beck och L. Jelínek)

Svarande: Tjeckiska republiken

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Tjeckiska republiken har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 17 i rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Tjeckiska republiken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den föreskrivna fristen för att införliva direktivet med nationell rätt löpte ut den 21 december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 373, s. 37.

Talan väckt den 14 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-17/09)

(2009/C 69/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och C. Zadra)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 jämförd med avdelningarna III–VI i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster⁽¹⁾ genom att staden Bonn och Müllverwertungsanlage Bonn GmbH har tilldelat ett offentligt tjänsteavtal avseende hantering av bioavfall och trädgårdsavfall utan att ha genomfört ett upphandlingsförfarande på europeisk nivå, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan har väckts med anledning av ett tjänsteavtal för hantering av bioavfall och trädgårdsavfall mot vederlag mellan staden Bonn och Müllverwertungsanlage Bonn GmbH (nedan kallat MVA GmbH) å ena sidan och det privata avfallshandlingsföretaget EVB Entsorgung und Verwertung Bonn GmbH & Co. KG (nedan kallat EVB) å den andra. MVA GmbH är ett kommunalt bolag, vars kapital innehas till 93,46 procent av Stadtwerke Bonn GmbH – ett till staden Bonn helägt dotterbolag – och till 6,54 procent direkt av staden Bonn. Enligt detta avtal åtog sig EVB dels hämtning, försortering och leverans av hushållsavfall för avfallshantering i Müllverwertungsanlage Bonn GmbH, och dels att hantera bioavfall och trädgårdsavfall från staden Bonn i sin komposteringsanläggning mot ett årligt vederlag om 6 miljoner DM.

Trots att det ifrågavarande avfallshandlingskontraktet utgjorde ett offentligt tjänsteavtal enligt artikel 1 a i direktiv 92/50/EEG, tilldelades EVB detta direkt utan något formellt upphandlingsförfarande och utan någon anbudsinfördran på europeisk nivå. Föremålet för kontraktet utgör dessutom tillhandahållande av avfallshandlingstjänster enligt definitionen i kategori 16 i bilaga I A till direktivet och överstiger såtillvida tröskelvärdet för tillämpning av direktivet.

I motsats till vad förbundsregeringen anser, saknar det betydelse om kontraktet utöver komposterings-tjänster även omfattar andra tjänster som EVB på uppdrag av staden eller MVA GmbH ska tillhandahålla. Det som är avgörande är snarare att kontraktet innebär rättsligt bindande skyldigheter för EVB att mot vederlag tillhandahålla staden komposterings-tjänster. Det kan inte heller med fog hävdas att komposterings-tjänsterna utgör en helt obetydlig sidoaspekt av kontraktet, eftersom dessa tjänster utgör ett av de viktigaste inslagen i det koncept som förhandlats fram mellan parterna och ekonomiskt utgör en betydande del av den tillhandahållna tjänstevolymen.

Kommissionen delar inte heller förbundsregeringens argument att staden Bonn på grundval av artikel 11.3 b i direktiv 92/50/EEG hade rätt att tilldela kontraktet för komposterings-tjänsterna genom förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling. Enligt domstolens rättspraxis ska nämnda bestämmelse i direktivet tolkas restriktivt, varvid bevisbördan för att det föreligger sådana särskilda omständigheter som motiverar ett undantag åvilar den som åberopar dessa omständigheter. Eftersom förbundsregeringen i materiellt hänseende varken har visat att EVB hade en rätt att tillämpa undantaget för tilldelning av de omtvistade komposterings-tjänsterna eller på vilken rättslig grund denna rätt grundar sig på, anser kommissionen att det inte fanns förutsättningar för att tillämpa undantaget enligt artikel 11.3 b i direktiv 92/50/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 209, s. 1.